

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

ملالی موسی نظام

۱۰ اکتوبر ۲۰۰۸

نقض حقوق بشر در افغانستان دو برابر شده است

فاجعهٔ مظلومین جامعهٔ افغانی را پایانی متصور نیست

علی الرغم موجودیت قوای صلح و امنیت و بازسازی «؟!» بین المللی، راپور کمیسیون مستقل حقوق بشر مشعر است که نقض و پامال کردن حقوق بشر در افغانستان متأسفانه امسال به تناسب سال گذشته دو برابر شده است. آقای نادر نادری عضو برجسته و مسؤول کمیسیون حقوق بشر در کابل که اینجانب در ماه مارچ امسال، در یک کانفرانس صلح در واشنگتن افتخار ملاقات شان را داشتم، راپور داده است که علت ازدیاد جنایات بشری در افغانستان، عدم بازخواست و پیگیری حکومتی است. یعنی که حکومت کرزی کوچکترین علاقه ای به پیگیری مجرمین و ناقضین حقوق بشر ندارد!!

واقعیت امر همین است که هم وطنان ما در سرتاسر دنیا توسط رسانه های خبری، رادیوها تلویزیون ها، جراید و مجلات میشنوند، میبینند، میخوانند که در جنایات بی حسابی که در مجموع بر مردم بی دفاع ما وارد میگردد، گاهگاهی مجرمین و متهمین نقض حقوق بشر در سرتاسر افغانستان دستگیر میگرددند و اعلام میگردد که قضایای شان تحت تعقیب قانونی «!» قرار میگیرد. ولی متأسفانه بعداً دو حالت پیش می آید:

حالت اول: درین حالت هیچ خبری از محکمه یا مجازات متهمین ولو با جرائم مشهود، موجودیت شاهدان عینی که حتی اکثراً بالفعل گرفتار هم گردیده باشند، شنیده نمیشود و به قدرت خدا هزاران قضیه یکی به دنبال دیگری به فراموشخانه تاریخ سپرده شده و از پائین ترین تا بالا ترین مقام حکومتی مسؤولیت بازخواست و پیگیری جرائم را به عهده نمیگیرند. این چنین مصائب که بدترین و بیشترین آنها تعرض گسترده و لجام گسیخته و وحشیانه جنسی بر زنان و کودکان مظلوم میباشد، با هزار درد و افسوس، تنها و تنها در لابلای اوراق راپور های مؤسسات حقوق بشر نقش میبندد و صد البته که داغ سوزنده آنها که منافی اعتقادات مذهبی، سنتی، عنعنوی و افغانی آن بینوایان میباشد، تنها در غمکدهٔ حیات هزاران هزار فامیل بیوسیل و بی دفاع سرزمین ما بشکل مصیبت غیر قابل جبران برای ابد نقش میبندد.

حالت دوم: درین صورت استثناء اگر بازخواستی مطرح شود و یا جرم آنقدر مشهود باشد که جرائد و رسانه ها آنرا برملا بسازند، مرحلهٔ دومی آن همانا واسطه بازی، رشوه خوری، خرید جرم از مامورین مربوطه و بالاخره عفو رئیس جمهور موضوع را «حل» مینماید که با درد و افسوس قضایای مثل پسر جناب وکیل صاحب ولسی جرگه که با جمیعتی، نامردانه و وحشیانه بر دخترک بی پناه هشت ساله تجاوز جنسی نمودند، گویا با معافیت پارلمانی "قبله گاه محترم" موضوع منتفی گردید.

چندی قبل از یکی از مامورین وزارت عدلیه شنیده شد که در همین شب و روز تقریباً بیشتر از ۹۰ نفر مجرم خطرناک با محکومیت قطعی و جرائم مشهود و غیرقابل انکار، محکوم به مرگ میباشند که امضای حامد کرزی در پای حکم محکمه مدت هاست که اجرای عدالت را به تعویق انداخته است!! چنین است حکم اعدام مجرم و جانی بالفطره، قاتل صد ها افغان مظلوم بی دفاع، از عصر وطن فروشان پرچم و خلق بنام «سروری» که حال طالب

اجرای « عدالت واقعی » گردیده است، چون میبند که جنایتکاران جنگی همه به مقام و کرسی های دولتی و پارلمانی ارتقاء نموده اند و وی پس مانده است، دست از فعالیت برنمیدارد و تعویق امضای حکم اعدام از جانب حامد کرزی هم البته که در امیدواری آن جانی ملت، کمک مینماید.

باری نظر به خبری از سایت بی بی سی، راپور سال ۲۰۰۷ ملل متحد تصریح نمود که تشکیلات قضائی افغانستان نتوانسته است برای تامین عدالت و دفاع از حقوق زنان هیچ کار مثبتی را انجام بدهد. نادر نادری در راپور اخیری که در بی بی سی منتشر شده است، هم چنان میگوید که سال گذشته سه هزار و هفتصد مورد نقض حقوق بشر در افغانستان در کمسیون مستقل حقوق بشر ثبت گردیده است در حالیکه امسال صرف در ششماه اول سه هزار مورد و قضیه نقض حقوق انسانی راپور داده شده است. به اساس این راپور، اگر در جنوب و جنوب غرب و جنوب شرق افغانستان فقدان امنیت سبب نرفتن شاگردان به مکتب میگردد، در مناطق دیگر که جنگ هم وجود ندارد مثلاً قسمت های شمال مملکت، تجاوز های جنسی بر کودکان و شاگردان، مانع تحصیلات و رفتن آنها به مکتب میگردد. البته میدانیم که امسال تجاوزات غیر بشری و اکثراً بی بازخواست بر دختران خرد سال در سمت شمال مملکت، فجایع غیر قابل بخشش و وحشتناکی را پیهم در زندگی ساده هم وطنان مظلوم، شریف و بی دفاع مارقم میزند.

در مورد موجودیت کمسیون مستقل حقوق بشر در افغانستان باید گفت که طرح این مؤسسه در کنفرانس « بن » به منظور نظارت و راپور دهی بر وضعیت حقوق بشری در سر تاسر افغانستان بمیان آمد. کمسیون حقوق بشر که به فرمان حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان آغاز بکار نمود، شعبات زیادی را هم چنان در ولایات افتتاح نمود. رسیدگی و تحقیق به جنایات سالهای گذشته در افغانستان، از همان آغاز، در آجندای کار و فعالیت این مؤسسه بشری قرار گرفت. ولی متأسفانه فعالیت وظیفوی این مؤسسه در مورد حقیقت یابی جنایات مستند سالهای گذشته در افغانستان، عکس العمل هایی را در بین رؤسای سابق جهادی که تعدادی از آنان عضویت ولسی جرگه و مشرانو جرگه را هم دارند، سبب گردید. برای اینکه از فعالیت اساسی و وظیفوی این کمسیون جلوگیری گردیده باشد، این گروه ادعا نمودند که این مؤسسه حقوقی برای بد نام کردن جهاد افغانستان «؟!» فعالیت مینماید. انتخاب مامورین کمسیون ها و مؤسسات خیریه از طرف ولسی جرگه هم به منظور پامال کردن حقوق بشر و کتمان جنایات و نقض حقوق حق انسانی میباشد.

دیده میشود که بر اثر ضعف مفرط حکومت کابل در اداره مکت و نفوذ قدرتمندان و جنگ سالاران، به بهانه حاکمیت دولتی. ممالک، مؤسسات حقوق بشر صلاحیت پی گیری یا بازخواست هیچ نوع اعمال غیر بشری را در افغانستان جنگ زده ویران ندارد.

افغانستان که در دهه چهل میلادی با شمولیت در مؤسسه ملل متحد، پذیرای اعلامیه ارزشمند حقوق بشر گردید، تا به حال رسماً و به اساس مواد قوانین اساسی. ادوار مختلفه، باید از مواد آن اعلامیه اطاعت نماید، ولی عملاً با موجودیت اینهمه قوای بین المللی و های و هوی برای اعاده صلح و بازسازی، یکی از شناخته ترین ممالک دنیا در نقض از پرنسپ های حقوق بشر معرفی شده است.